



ל"ג בעומר

איתא כס' בית אהרן על ל"ג בעומר, "שכל מי שיש לו אמונה ברשב"י, יש לו חיזוק ברשב"י, כשם שהשי"ת הוא השם לכל כך רשב"י הוא רשב"י לכל, אפילו לפחותים". עכלה"ק.

ולהסביר דבריו הק', איתא בספר עבודת ישראל בשם המגיד זי"ע שבכל ימי הספידה ישראל מצפים ליום ל"ג בעומר כי אז נעשה ההמתקה בשם אלקים ע"י אותיות הקודמן דהיינו אותיות כו"ט (כי קודם האל"ף אין כאן אות וקודם המ"ם סתומה יש מ"מ פתוחה ואין מחלפין רק אותיות האמצעים לה"י) בגימט' ל"ג, וזהו ל"ג בעומר, ופי' הפסוק צמאה נפשי לאלקים לא-ל חי (א"ל ח"י בגימטריא מ"ט) רמז למ"ט ימי הספידה שישראל מצפים מתי אבוא ואראה פני אלקים דהיינו שיגיע יום ל"ג בעומר ויתגלו האותיות שלפני אותיות אלקים עכ"ד. וצריך להבין ענין המתקת הדינין בל"ג בעומר.

ונקדים מה דאי' במדר"ך "ויצא בן אשה ישראלית" וכו'. מהיכן יצא? ברכי' אומר מפ' שלמעלה יצא, לגלגל וכו' דרך המלך לאכול פת חמה ככל יום שמא פת צוננת של ט' ימים. ומתניתא אמרה מבי"ד של משה יצא מחוייב, בא ליטע אהלו בתוך מחנה דן אמרו לו מה טיבך לכאן, א"ל מבני דן אני, א"ל לבית אבותם כתיב נכנס לבית דינו של משה ויצא מחוייב עמד וגידיף". עכ"ל המד'. וצריך לדעת בשביל שלא האמין שנעשה נס בלחם הפנים שהי' חס כיום הלקחו כדאיתא בגמ' מנחות בשביל זה כבר נקב את השם, כדכתיב ויקב בן האשה הישראלית את השם ויקלל וגו'.

עוד צריך להבין מה שהובא בשו"ע הסימנים של א"ת כ"ש, שמימי הפסח יכולים לדעת מתי יהיו שאר המועדים, והסימן השישי הוא ו"פ שביום שישי

של פסח חל פורים שעבר. וצריך להבין איזה צורך יש בסימן כזה לדעת מתי הי' פורים העבר, וכשמגיע פורים וישאל לדעת מתי יהי' פורים בשנה זו נשיב לו כשיחולל יום השישי של פסח הבא, ועדיין צריכין אנו למודעי מתי יהי' פסח הבא. וגם הסימן האחרון הוא פל"ג שביום שחל פורים יחול ל"ג בעומר, וצריך להבין איזה שייכות יש בין ל"ג בעומר ופורים.

ולבאר כל חמירא יש לומר דבמס' מגילה דרשו על שמות הסיסים רואי פני המלך כרשנא אתר וכו', שכולם הם המלצות שהמליצו בשביל ישראל, כלום הקריכו (העכו"ם) לפניך כרים בני שנה (כרשנא) וכו', ועל ממוכן דרשו כלום הכינו לפניך לחם הפנים. והנה ממוכן זה המן ולמה דוקא בשמו מרומז טענה זו, וגם למה נקט דוקא לחם הפנים ולא קטורת או הדלקת המנורה שהכינו ישראל לפני ד'?

רק הענין הוא שהמן טען, ישנו עם אחד, ולית מאן דידיע לישנא בישא כהמן, כי המן טען שאה"צ האבות הקדושים ובניהם עבדו את ד' כדכתי, אבל עתה כבר נתישנו ישראל, וישנים הם מן המצוות, והמצוות נתישנו ונודקנו אצלם ומקיימים אותם כלי חיות, ואין בהם עוד לחלוחית. (וכן עשה זקנו עמלק "אשר קרן בדרך" שהטיל קרירות בעבודת ישראל ויזנב כך כל הנחשלים). וע"ז בא מצות לחם הפנים להראות היפך זה, כי הוא י"ב חלות כנגד י"ב שבטים המכוונים כנגד י"ב צירופי הוי', והיו עורכים אותה ביום השבת וכשהסירו החלות לשבת הבא נעשה בהן נס שהיו חם כיום הלקחו, שעדיין היו חמים ממש כמו שיצאו אז מן התנור, ואע"פ שע"פ טבע הי' צריך הזמן לשלוט עליהן והיו צריכין להתישן ולהתעפש מ"מ לא נעשה ככה. וזה מראה שכלל ישראל אין שולט עליהם הזמן, ואפי' כשנתרחקו הדורות הרבה מהאבות מ"מ עדיין הם חם ככיום הלקחו, ויש בהם לחלוחית האבות, וגם חיבת הקב"ה

להם לא בטלה. וכמו ד' השלחן ברגלים לבניי וזו המקום, כי הי"ב שבטים ו הוי' וכמו שא"א למחוק ו אפשר לשום שבט לימחק וי במצב ירוד כמדומה, מ"מ חיבתו של מקום לא בטלה של המן שהם ישנים מן הו מרומז טענה זו של "כלום ו מני' וכו' שדי ב'י נרגא.

וזה הראה הנס של פורים ש עדיין חביבותי' גבן ואין האהבה בינם ובין הקב"ה בשעה שהם חוטאים גם א החת"ס שבארתו זמן גופא שו אתשורוש הרשע בארתו זמן את הישועה וסילק את רשת שבו מתגלה גודל האהבה למעלה מהזמן והשכל, עד ד

והנה ענין הסימנים של א"ר המלך של כל השנה, ונ פסח, והוא קובע הזמן על כל זמני השנה, ולכן יש בו הסיי כשמגיעים לפורים, פורים הו שפסח יקבע מתי יהי' פורים הזמן שולט עלינו והוא מורה ועמך כולם צדיקים וכל ישו כני"ל, ולכן א"א שפסח יקבע גם פורים יזנב מפסח, אבל מפסח לעתיד, מפסח שעדיין יהי', מעולם התיקון, שאו יתג כל א' מישראל ושעדיין יש נחעפש ולא ניתשן מחמת פ הסימן של ו"פ שפורים חל ב קדושת ישראל) של פסח העת וזה הי' ג"כ הענין כפ' זו, ש האשה הישראלית חשב

צויות above מ"ב, draws from the 183 of 26768

זוק ג"כ הסימן - וכו' הסימן בשיטתו - 351

עתיך

זכר, וצריך להבין איזה צורך חי ה' פורים העבר, וכשמגיע י יהי פורים בשנה זו נשיב לו פסח הבא, ועדיין צריכין אנו הבא. וגם הסימן האחרון הוא יים יחול ל"ג בעומר, וצריך בין ל"ג בעומר ופורים.

לומר דבמס' מגילה דרשו על ו רואי פני המלך כרשנא שתר נות שהמליצו בשביל ישראל, "ם) לפניך כרים בני שנה זוכן דרשו כלום הכינו לפניך כן זה המן ולמה דוקא בשמו זה נקט דוקא לחם הפנים ולא ורה שהכינו ישראל לפני ד'?

וען, ישנו עם אחד, ולית מאן ג כהמן, כי המן טען שאה"צ הם עבדו את ד' כרבעי, אבל אל, וישנים הם מן המצוות, וזו אצלם ומקיימים אותם בלי חלוחית. (וכן עשה זקנו עמלק זטיל קרירות בעבודת ישראל ו). וע"ז בא מצות לחם הפנים וזא י"ב חלות כנגד י"ב שבטים ירופי הוי, והיו עורכים אותה החלות לשבת הכא נעשה בהן יקחו, שעדיין היו חמים ממש תורה, ואע"פ שע"פ טבע הוי עליהן והיו צריכין להתחשו עשה ככה. וזה מראה שכל ייהם הזמן, ואפי' כשנתרחקו ית מ"מ עדיין הם חם ככיום וחית האבות, וגם חיבת הקב"ה

אמונת

להם לא בטלה. וכמו דאי' בגמ' שהיו מגביהין השלחן ברגלים לבנ"י ואמרו ראו חיכתכם לפני המקום, כי הי"ב שבטים הם כנגד י"ב צירופי שם הרי' וכמו שא"א למחוק א' מהי"ב צירופים כן אי אפשר לשום שבת לימחק ולאבוד חיותו אפי' כשהוא כמצב ירוד כמדומה, מ"מ עדיין זיק האבות בו וגם חיבתו של מקום לא בטלה ממנו, וזהו היפך טענה של המן שהם ישנים מן המצוות, ולכן דוקא בשמו מרזמו טענה זו של "כלום הכינו לחם הפנים", בכחי מני' ובי' שדי בי' נגא.

וזה הראה הנס של פורים שישראל באיזה מצב שהם עדיין חביבותי' גבן ואין הזמן שולט עליהם ואין האהבה בינם ובין הקב"ה מתישן, ואדרכה אפי' בשעה שהם חוטאים גם או לא זו מחבבן, כמ"ש החת"ס שבאותו זמן גופא שחטאו ונהנו מסעודתו של אחשורוש הרשע כאותו זמן גופא כבר הכין הקב"ה את הישועה וסילק את ושתי. וזהו ענינו של פורים שבו מתגלה גדול האהבה שכך ישראל למקום למעלה מהזמן והשכל, עד דלא ידע.

והנה ענין הסימנים של א"ת ב"ש הם כי פסח הוא המלך של כל השנה, ובראש כל מועדות נשאת פסח, והוא קובע הזמן על כל השנה וממנו יתקיים כל זמני השנה, ולכן יש בו הסימן של א"ת כ"ש. אולם כשמגיעים לפורים, פורים הוא למעלה מן הזמן וא"א שפסח יקבע מתי יהי פורים, כי פורים מורה שאין הזמן שולט עלינו והוא מורה על זמן התיקון שיתגלה ועמך כולם צדיקים וכל ישראל חם ככיום הלקחו כנ"ל, ולכן א"א שפסח יקבע מתי יהי פורים, אולם גם פורים יונק מפסח, אבל לא מפסח מצרים רק מפסח לעתיד, מפסח שעדיין אין אנו יודעים מתי יהי, מעולם התיקון, שאז יתגלה הנקודה פנימית של כל א' מישראל ושעדיין יש לחלוחית בכל א' ולא נתעפש ולא ניתשן מחמת פגעי הזמן. וע"ז מורה הסימן של ר"פ שפורים חל ביום שישי (שמורה על קדושת ישראל) של פסח העתיד לבוא.

וזה הוי' ג"כ הענין כפי' זו, שאותו כן איש מצרי בן האשה הישראלית חשב כי אף שאיני מיוחד

פזרים
above
לבן
detrus
from the
1883 of
25/88

אזן בלש גמור - וואווי, גמ' וזו וואלפסון פז
גמור באטוריו = 351 = גמורא מן תלמי

עתיך

ל"ג בעומר

מזרע האבות ואני כן איש מצרי ובודאי אין מקומי אצל בני יהודה המיוחסים אבל מ"מ לא גרע אני ממחנה דין שכלא"ה פלטס הענן והם היו הנחשלים אשר זנב עמלק והם מן הפחותים שבשם וכבר נתקרו ונתישנו והם כעלי עבירה וא"כ לא נופל אני מהם, ולכן בא ליטע אהלו במחנה דן ויצא מכ"ד של משה מתו"ב, כי טעה שאף בני דן שפלטס הענן מ"מ הם מזרע האבות ועדיין יש בתוכם הנקודה הפנימית של שלהבתם שעל זה מורה הנס של הלחם הפנים לחם חם ככיום הלקחו כנ"ל. והוא לא האמין בנס זה כי לא הי' לו שייכות לזה כדאי' מהר"ר צדוק הכהן על הא דאמרו שכל שאינו מאמין בתחיית המתים לא יקום בתחיית המתים שאין זה עונש, רק מכיון שאינו מאמין בזה סימן הוא שאין לו שייכות לזה, כי כמה שיש לאדם שייכות בזה הוא מאמין. וכיון שאותו האיש לא היה מיוחס מזרע האבות ובאמת כבר נכח גחלתו הפנימי ונתקרו ונתישן כבר, לכן לא האמין בנס זה של הלחם הפנים ולגלג עלי'. ומכיון שלא האמין בזה לכן חשב שמחנה דן שנפלטו מן הענן כבר אכדה תוחלתם, ובאמת זה א"א כי כל א' מ"ב שבטים כנגד א' מ"ב צירופי הוי' וכמו שא"א למחוק את השם ככה א"א למחוק א' מישראל אבל הוא שלא האמין בזה לכן ויקוב את השם שכביכול עשה נקב בשם ד' וסכר שיכולים למחוק את השם ח"ו, וזהו מפרשה שלמעלה יצא.

וזהו ג"כ הענין של ל"ג בעומר, כי רשב"י גילה שיש פנימיות התורה ודין דאורייתא ועל כל אות ואות יש תלי תלים סודות התורה, וכל א' מישראל יש לו אות בתורה, וא"כ גם לכל א' מישראל יש פנימיות, ובכל א' מישראל יש סוד נשגב גבוה מעל גבוה ששום אדם ואפי' מלאך אינו מכין עליו, ולכן ל"ג בעומר הוא התיקון להחטא של תלמידי ר"ע שלא נהגו ככור זה בזה שחשבו כל א' שחבירו פחות ממנו ואין לו חשיבות, אבל בל"ג בעומר נתגלה שיש לכל א' נקודה פנימית חשובה מאוד, ואם אין יכולין לראות חשיבותו וכמדומה שהוא איש שפל מאוד אזי יש לו חשיבות ע"פ סוד, כמו שאם אין מכינים ענין א' אומרים שהוא ע"פ סוד וזהו תירוץ לכל הקושיות. כן אם יש קרשיא על א' מישראל למה הקב"ה מחבב

ל"ג בעומר

אותו הלא הוא בתכלית השפלות, התירוך הוא שע"פ סוד יש לו חשיבות זהו השייכות של פורים לל"ג בעומר כי שניהם עניניהם שוים, להראות גודל חשיבות כל א' וא' מישראל אפי' הפחות שבפחותים שעריץ נושב בתוכו רוח חיים כביום הלקחו.

ולכן בל"ג בעומר יש המתקת הדינים כי ענין הדין הוא שנותנים לאדם כפי מה שראוי לו ע"פ דין. אבל ביום זה, הוד שכהור, וענין הוד הוא מלשון מודים חכמים לר"מ, שפלות והכנעה, זהו ענין

הודי, כמ"ש רש"י אצל לאה כשאמרה הפעם אודה את ד' שנטלתי יותר מחלקי". והו שאע"פ שמן הדין אין מגיע לו דבר אבל ענין הוד הוא ליטול יותר מהמגיע לו אע"פ שנראה שאין לו כמה לזכות ושכבר הוא בתכלית הירידה, אולם מ"מ בל"ג בעומר מתגלה שיש לו חשיבות ע"פ סוד ועדיין לא זו מחבבן, זהו השמחה של ל"ג בעומר, והו שרשב"י לכל ואפי' לפתוחים. ויה"ר שזוכה שיהי לנו אמונה ברשב"י וחזוק ברשב"י ומל"ג בעומר נקבל חיות חדש בעבודת ד'.

איוב בימי משה הי' נקדמיו פורענותא לא מתחילינן. הא פורענותא דאית לה אחרית דאמ שמה רות? שזכתה ויצא ממנה בשירות ותשבחות. ומאמר זה מפורש איתא בסוף מגילת רות ולמה יביא ממרחק לחמו ממאמ

ולקצור באחי כי רעב סימן לימ בכמה מדרשים וכוזהר. וז

של מלך המשיח יהי רעב בארץ במס' מגילה (י"ז), מלחמה אתה הזכרונות לחת"ס כתב שבעת נ לשלום רק לביאת המשיח. וממי הסימן של לידת דוד, הו' פורענו שהפורענות עצמה היא סימן טוב שם רות שמרמוזו בשמה שיצא מכ אבות היו לו לדוד פרץ שלמון וכ בשמותיהם? אלא שבימי רות ו ההתנצצות וממילא נתגלה בשם בפרק ז'יהי רעב כי עכשו כבר חיש להוציא את הפרידה ממאוב. ולכן פורענות שיש בה אחרית היא ממה וממילא שמעיתן שהרעב הוא אתו בסוף מלאכ"ז פן אבוא והפייתי או דבר רע רק פורענות שיש בה אחרי אתחלתא דגאולה, ולכן חחרין ג שולח לכם את אליהו וגו' וממילא

חג השבועות

כתוב במג"א סי' תצ"ד ח"ל - נוהגין להעמיד אילנות בביהכ"נ ובבתים. ונ"ל הטעם שיזכירו שבעצרת נידונין על פירות האילן ויתפללו עליהם. עכ"ל. ופשוט שמעמידין אילני סרק ע"י הדחק שהרי אי אפשר להעמיד אילני פירות משום כל תשחית. מיהו נראה בעזה"י ע"פ התיקון (תיקון נ"ה דף נה.) בשבועות יפקון מגלותא, וכו נתעורר אורו של מלך המשיח וקורין בו מגילת רות. והנה הובא ברש"י פ' בחוקותי על הפסוק ועץ השדה יתן פרי' דרשת ת"כ, עתידין אילני סרק להוציא פירות. ולפי"ז י"ל דאנו מכניסין את האילני סרק דוקא בביהכ"נ ובבתים ומתפללים עליהם שהם יוציאו פירות וממילא גנח בתוך תפלה זו, יחול לימות המשיח ותפלה לגאולה. רק אם אין אנו זכאין לזה מצד עצמינו יעשה למען האילנות כמשי"כ חו"ל אדם בזכות בהמה.

על מה דאיתא בתמורה (טו): אלף ושבע מאות ספקות של תורה נשתכחו בימי אכלו של משה. א"ר אבהו אעפ"כ החזירן עתניאל בן קנו בפילפולו שנאי ויאמר כלב אשר יכה את קרית ספר ולכדה וגו'. וביאר כי ארץ ישראל קומה שלמה היא, וכל מקום שבה מכונת כנגד הלכה אחת. ואותן הלכות שנשתכחו בימי אכלו של משה, מקורן באדמת ארץ ישראל היתה בקרית ספר. ועל ידי שלכדן עתניאל בן קנו ממילא היתה הארץ סייענתא להם לחזור ולחדש אותן ההלכות. ודפח"ח.

והנה שכחה באה לעולם ע"י שכירת הלחות כידוע. זהו לעיני בני ישראל. ופרש"י ששיכר את הלחות. וממילא באה שכחה לעולם ונשתכחו ההלכות ויאמר ד' אל יהושע משה עבדי מת וממילא נסתלקה קומת התורה והשכחה נתגברה ועתה קום עבד את הירדן וגו' כל מקום אשר תירוך בן רגלכם פ"ו לכם נתתיו. כ"ו דייקא, כי סגולת ההלכה גנוחה בפנימיות אותו המקום, פ"אשר דיברתי לעבד ולגמשה, פירש ההלכות שדיברתי אל משה.

נביאים לכתובים: שנו רבותינו (ביב י"ד) סדרן של כתובים, רות, ספר תהלים, איוב וכו'. למ"ד

עו"ל המשך נביאים לכתובים ע" בסוף מס' עדיות שאליהו ו היתוס ולקרב משפחות שנתרחק משפחות כשרות שיצא עליהם ו אליהו הנביא שהם כשרים ודרשו אנכי שולח לכם את אליהו הנביא וגו'. והנה על משפחת דוד יצחה ח"ו כידוע שדואג ואחיתופל דו מאובית. ואמרו חז"ל (ביב י"ד) ששנ

Trees in Shulhan on Aishu
They are to be
A Com...
This is a prayer for rain

בגלל שיש...
אנכי...
מ"ו

בספר רגל ישרה (עין שבועות) מפרש מאי דאיתא בזה"ק מתורה לנביאים ומנביאים לכתובים, כונתו שמחוייב כל איש כליל שבועות לחדש דרוש המקשר תורה לנביאים ונביאים לכתובים. ואציין בעזה"י בקיצור לעיני כל ישראל ויהי אחרי מות וגו' משה עבדי וגו'. והנה איתא בספר ערבי נחל (סוף פ'

Connect...
כתיב